

To Survive in XQ

Serenity was helemaal niet meer zo leeg als een paar uur geleden. Jadzia glimlachte toen ze zag hoe het kleine schip tot praktisch het maximum aan passagiers werd gevuld. Nou, ja, passagiers... Voor Simon en River was dit een thuiskomst.

Kort nadat ze weer bij elkaar waren gekomen had Simon River zachtjes naar de ziekenboeg gedirigeerd om te kijken of de verbinding met Moya geen nadelige gevolgen voor haar had gehad. River had zijn bezorgdheid weggelachen met die aanstekelijke lach van haar, maar om haar grote broer een plezier te doen had ze besloten toe te geven. Geheel volgens verwachting bleek River niets te mankeren.

De overige leden van het nu samengevoegde team hadden ieder hun niche gevonden aan boord, al zou dat van tijd tot tijd wisselen natuurlijk. Eén van de leukste aspecten aan Survivor was dat je van alles wel iets mee kon krijgen. Het was vrijwel verplicht om van alles wat af te weten! Dat gold voor Starfleet ook en dat gold zeker voor het leven aan boord van een klein maar fijn schip als Serenity. Jadzia zelf bevond zich in haar kooi en hield haar logboek bij. The Doctor en captain Jack bevonden zich op de brug van het schip en wisselden wat wetenswaardigheden uit. Starbuck en Methos bevonden zich in de machinekamer alwaar ze naar Jadzia hoopte niet bezig waren de motor uit elkaar te halen om te zien hoe het werkte. Hurley deed een dutje in een van de shuttles van Serenity en iedereen had zo het idee dat hij het wel prettig vond daar. In de andere shuttle, die van Inara, bevond zich Drusilla. Wesley hield haar gezelschap. Als voormalig Watcher vond hij het zijn plicht om haar goed in de gaten te houden. Stel dat de chip plotseling niet meer zou functioneren! Het was bij Spike immers ook fout gegaan op het einde. Dru zelf leek het aanvankelijk maar niks te vinden, zo'n (ex) Watcher vlak bij haar, maar toen ze hem wat beter had bekeken leek hij haar plotseling te intrigeren. Zag zij in hem een potentiële maaltijd of misschien toch iets meer? Drusilla had nog maar kort geleden Jadzia toevertrouwd het best leuk te vinden om weer een nieuwe kompaan voor zichzelf te *siren*. Zag ze in Wes dezelfde poëtische duisternis die ze ooit in Spike ontwaarde? Dax huiverde even. Een vampier en een Watcher! Water en vuur. Wat zou er gebeuren na Survivor? De ring en de chip zouden weer weggehaald worden. Wat zouden ze met elkaar gaan doen?

Langzaam nam Wesley Wyndam-Pryce weer een slok van zijn koffie. Natuurlijk zou alles goed komen. Tijdens vorige edities van Survivor was nog nooit iemand gesneuveld en nu zou dat ook niet gebeuren. Maar hij was ooit een Watcher geweest en voorbereiding was de sleutel tot succes. Hm... Hij kromp inwendig even ineen toen hij terugdacht aan de tijd dat hij nog behoorlijk groen was en voor het eerst in het veld werd ingezet. Hij meende in die dagen dat hij op dat moment al alle wijsheid in pacht had, maar de harde situatie van de werkelijkheid zorgde ervoor dat hij weer met beide benen op de grond terecht kwam. Hij was dankbaar dat Buffy hem destijds een tweede kans had gegeven om bij te dragen aan de strijd tegen burgemeester Wilkins. Toen hij later deel ging uitmaken van Angel Investigations kwam hij pas echt goed in zijn vel te zitten. Niet dat alles rozengeur en maneschijn was. Er was geweld, verlies en verraad geweest en, o, ja, zijn keel was een keer doorgesneden. Maar Wesley had dat alles overleefd en was er alleen maar

sterker door geworden!

En nu was hij bezig om één van de gevaarlijkste vampiers ooit van dichtbij te observeren.

Drusilla sliep met een tevreden glimlach op haar wonderschone gelaat. Ook zij wist zich veilig, ondanks het feit dat een natuurlijke vijand van haar zeer nabij was.

Met een schok werd ze wakker. Haar ogen sperden zich open en draaierig stond ze op. Wesley keek haar koud aan. Nieuwsgierig vroeg hij: "Dru, wat droomde je?"

Drusilla herpakte zichzelf en keek Wesley geamuseerd aan. "En ze noemen jou een Watcher. Heb je het dan niet gezien, Watcher?" Telkens als ze het woordje 'Watcher' gebruikte sprak ze het uit met grote walging. Wes bleef haar aanstaren en corrigeerde haar: "Ex Watcher. Er kwam een breuk tussen mij en de Watcher's Council of Great Brittan."

Bliksemsnel zat Drusilla plotseling schrijlings op zijn schoot en sloeg haar armen om zijn hals. Kirrend plaagde ze hem: "Ze ontsloegen je mijn troeteldiertje. Ze ontsloegen je en toen werden ze opgeblazen!" Ze schaterde het uit terwijl ze met haar handen zijn schouders stevig omklemden.

Wesley gaf geen krimp. Dru leek geen pijn te ervaren terwijl ze hem zo stevig vasthield. Aangezien de chip goed werkte betekende het dat ze geen agressie in de zin had. Maar hij moest toch op zijn hoede blijven. Zelfs met chip kon Dru levensgevaarlijk zijn. En het was nog maar de vraag of hij snel die ring van haar vinger kon halen om haar kwetsbaar te maken. Fysiek geweld was slechts één van haar wapens. Zijn oud-collega Giles had eens verteld dat Dru zich ooit had voorgedaan als zijn vermoordde geliefde Jenny Calender. En recentelijk was Apollo haar slachtoffer geworden door een soortgelijke truc toen ze hem had laten 'zien' dat ze 'Starbuck' was.

Drusilla was intussen bezig diep in zijn ogen te staren en nu voelde Wesley zich wel ineens heel vreemd van binnen.

Terwijl ze sussende geluiden maakte voelde Wes zijn weerstand tegen haar wegvloeien. Ze was nu bezig zijn geest te lezen! Niet in zulke mate als River zou kunnen, maar bepaalde beelden en gevoelens in zijn hoofd waren nu een open boek voor Drusilla.

Wat voor beeld zou Drusilla hem gaan voortoveren? Winifred Burckle? Zou hij haar illusies geloven? Zou hij haar verleidelijke kracht kunnen weerstaan? Zou hij haar *willen* weerstaan!?

Haar mond naderde de zijne. Haar lippen verleidelijk rood en glinsterend.

Contact!

Het was als een elektrische schok.

Hij beantwoorde haar kus met een passie die hemzelf verbaasde.

Enkele uren later kuste ze hem wakker. Hij kwam overeind en taste naar zijn hals. Geen wonden! De chip werkte dus nog. Drusilla keek hem glimlachend aan en fluisterde zwoel: "En nu deed je dus meer dan kijken Watcher."

Met een strak gezicht stond hij op en kleedde zich aan. "Dit was eenmalig Drusilla. Dit kon gebeuren omdat ik wist dat je chip werkte. Maar nu moet ik gaan. Het zal geen tweede keer voorkomen."

Dru deed alsof ze pruilde: "En ik heb je nog niet eens over mijn visioen verteld. Over de 'Koninklijk Bevestigde Willekeurige Profetie!'"

Wes schudde verbaasd zijn hoofd: "Wat? Welke profetie?"

Dru kwam overeind en zei plagend: "Over wie Survivor gaat winnen Wesley!"

Schalks voegde ze er aan toe: "Controleer dat bronboek maar dat je meesmokkelde naar hier."

Wes beet op zijn lip. Ook dat had ze dus gelezen.

Oh, well... Niets aan te doen.

Voordat ze er erg in had trok hij haar in zijn armen en kuste haar zo vurig dat als ze nog een gewone mensenvrouw was geweest naar adem zou hebben gesnakt.

Lichtelijk beduusd vroeg ze: "Tot straks mijn lieve Wesley?"

Wes haalde zijn schouders op: "We zien wel."

In zijn kooi haalde hij het gesmokkelde bronboek tevoorschijn.

Hij hield het voor zich en fluisterde zachtjes: "Groups Google, nl.kunst.sf+fantasy, 2005/2006, Survivor."

Hij sloeg het open en zag hoe tekst op de pagina's zichtbaar werd.

Hij sperde zijn ogen open.

Beseffende dat dit soort profetieën beslist niet altijd hoefden uit te komen vroeg hij zich hardop af: "Zou ze nog in de machinekamer zijn?"